

Deze vrouwen krijgen opnieuw een stem in de strijd tegen seksongelijkheid en machtsmisbruik

FILM De film *Gloria!* start met misschien wel één van de beste muzikale filmsscènes van 2024.

Gloria! genre: komedie, drama aanbieder: in de bioscoop

Boaz van Luijk, Boaz van Luijk

De film *Gloria!* heeft een feministische boodschap en protesteert overduidelijk tegen mannelijk machtsmisbruik.

beeld: Arti Film

Het is het jaar 1799: Midden op het erf van een Italiaans katholiek weeshuis zit dienstmeid Teresa op de stoffige grond. Ze poetst verveeld het koper van een grote ketel. Dan hoort ze door een open raam de zangoefeningen van vier dames. Bij deze melodie voegen zich langzaam maar zeker de alledaagse geluiden van het weeshuis: het vegen van de straat, wassen van kleren, snijden van groenten en roeren in een pan. Alles komt in Teresa's hoofd bij elkaar in een prachtige symfonie.

Teresa mag dan wel deze bijzondere gave hebben, maar ze wordt met een klap tegen haar hoofd bruut uit haar muzikale dromerij gehaald. Want de werkelijkheid is anders: ze zwoegt dag in dag uit en wordt door de baas van het weeshuis klein gehouden en mishandeld.

Deze Perlina is als dirigent en kapelmeester verantwoordelijk voor de muzikale opleiding van de wezen en nonnen. Met deze twee tegenovergestelde personages is de spanning van de film vanaf het begin duidelijk. De eerdergenoemde vier muzikleerlingen en het duistere geheim dat Teresa met zich meedraagt, zorgen dat dit conflict nog wat meer inhoud krijgt.

Toch blijft het plot van de film dunnetjes en daagt dit de kijker nergens echt uit. Gelukkig heeft *Gloria!* veel dat wel voor de film spreekt. Zo is het acteerwerk sterk: hoofdrolspeler Galathea Bellugi's naïviteit en creativiteit laten je met haar worsteling meevoelen en het samenspel tussen haar en de vier muzikleerlingen is knap gelaagd.

Daarnaast neemt de prijswinnende muzikale invulling je meesterlijk mee in de emoties van de personages. Het is bijzonder fraai hoe de regisseuse de oude composities hier een modern jasje geeft dat je de liefde voor muziek laat voelen. Dat de geluidstrack soms niet helemaal synchroon lijkt te lopen, is een schoonheidsfoutje dat je makkelijk door de vingers zult zien.

Gloria! heeft een feministische boodschap en protesteert overduidelijk tegen mannelijk machtsmisbruik. Natuurlijk is er de katholieke setting, maar enkel in de laatste scènes - als het langverwachte bezoek van paus Pius VII plaatsvindt - komt het religieuze element daarbij naar voren. Tot die tijd is de film het best te zien als een algemene aanklacht tegen de onderdrukking van vrouwen.

Gloria! toont prachtig hoe vrouwen die worden beschouwd als een middel tot een doel - om kinderen te krijgen, om muziek uit te voeren, om te koken, om schoon te maken - eigen personen worden met hun eigen passie, genialiteit, dromen en zelfstandigheid. Muziek is daarbij de universele taal die uitstijgt boven verschillen zoals stand, sekse en opleiding.

Gloria! is het regiedebuut van Margherita Vicario, een bekende Italiaanse actrice en singer-songwriter. Ze schreef en zong het merendeel van de nummers voor de film en het zijn haar handen die we zien bij het virtuoze pianospel van Teresa. In haar speurtocht naar de rol van vrouwen in de muziek stuitte ze op de Italiaanse weeshuizen waar muzikles werd gegeven door componisten zoals Vivaldi.

Deze film is een ode aan de vergeten vrouwelijke componisten van de achttiende eeuw, zoals de wees Maddalena Laura Lombardini Sirmen. Door deze prachtige film krijgen zij opnieuw een stem en wordt de strijd tegen seksongelijkheid en machtsmisbruik in onze tijd voortgezet.